

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200192
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415200192.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci navrhovateľa H., štátneho občana Slovenskej republiky, proti odporkyňi Z., štátnej občianke Slovenskej republiky, o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania, ktorý podal na tunajšom súde dňa 16. 1. 2015 domáhal, aby súd odporkyňu zaviazal k povinnosti prispievať mu počnúc dňom 1. 1. 2015 na výživu sumou 150,- eur mesačne titulom manželského výživného.

Svoj návrh odôvodňoval tým, že s odporkyňou sú manželia od 19. 5. 2001, v manželstve sa im narodili 4 deti, a to dcéra X., nar. XX. XX. XXXX, syn H., nar. XX. X. XXXX, dcéra Z., nar. XX. X. XXXX a syn X., nar. XX. X. XXXX. V návrhu tvrdil, že odporkyňa dňa 27. 5. 2014 odišla zo spoločnej domácnosti, rodinu kontaktuje len občas, nechce oznámiť kedy príde a kde sa zdržiava pričom neprispieva ani na výživu detí ani jemu na úhradu nákladov spojených s bývaním, stravou a ošatením. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že vzhľadom na túto situáciu a skutočnosť, že on od novembra 2013 pracoval v zahraničí a domov prichádzal vždy, keď mu jeho matka oznámila, že odporkyňa odišla z domu bolo na základe návrhu jeho matky ako starej matky detí nariadené súdom predbežné opatrenie, ktorým boli maloleté deti účastníkov konania zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke a on aj odporkyňa boli zaviazaní prispievať na ich výživu. V návrhu tiež uviedol, že potom, čo pre situáciu v rodine ukončil k 30. 6. 2014 pracovný pomer u zamestnávateľa v Nemecku je od 1. 7. 2014 nezamestnaný, žije len z úspor a príležitostných pracovných ponúk, pričom náklady prevyšujú jeho príjmy a preto mu finančne musí neustále vypomáhať jeho matka u ktorej aj s deťmi žijú v spoločnej domácnosti s tým, že spolu s návrhom na určenie manželského výživného podal na súde aj návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a tiež návrh na rozvod manželstva. Pomery odporkyne v návrhu navrhovateľ opísal tak, že táto je pravdepodobne nezamestnaná pričom je voči nej vedené trestné konanie pre neplnenie si vyživovacej povinnosti, krádež a pre týranie a podľa jeho vedomostí mala by pracovať v eskortnej službe v K..

Odporkyňa sa k návrhu písomne nevyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktorom navrhovateľ na návrhu a jeho dôvodoch trval. Uviedol, že návrh podal na základe celkovej rodinnej a osobnej situácie vzniknutej potom, čo odporkyňa odišla dňa 27. 5. 2014 zo spoločnej domácnosti a zabezpečenie všetkých potrieb rodiny a

maloletých detí tak ostalo len na ňom v dôsledku čoho musel ukončiť prácu v Nemecku kde pracoval v gastronómii a vrátil sa späť aby sa postaral o rodinu, pričom si myslí, že odporkyňa by si mala splniť povinnosť tak ako to uviedol v návrhu.

Vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní navrhovateľ uviedol, že od 1. 10. 2015 je zamestnaný ako správca telocvične na ZŠ X. s tým, že ide o zamestnanie na dobu školského roka ktoré si našiel po dohode s riaditeľom školy aj z dôvodu, aby mohol byť so svojimi deťmi, ktoré túto školu navštevujú. Tvrdil, že jeho príjem je tam 385,- eur mesačne v hrubom, k čomu ešte dostáva dotáciu z úradu práce vo výške 124,-eur mesačne a od októbra 2015 má tiež občasný príležitostný príjem z rôznych víkendových akcií v gastronómii kde vypomáha ktorý je ale nestály a rôzny, zatiaľ tak do 150,- eur mesačne. Tvrdil, že až do 1. októbra bol evidovaný ako nezamestnaný pričom do septembra 2015 nepoberal žiadnu podporu v nezamestnanosti ani dávku, až v septembri 2015 mu bola prvýkrát vyplatená dávka v hmotnej núdzi, ktorá po zohľadnení výživného činila 26,- eur mesačne a priznaná mu bola spätne od 1. júna 2015 aj s doplatkom za predošlé mesiace. Uviedol, že aj s deťmi býva v domácnosti u svojej mamy, kde bývali aj predtým ešte ako rodina aj s odporkyňou a to od uzavretia manželstva až do opustenia spoločnej domácnosti odporkyňou s tým, že manželstvo s odporkyňou bolo medzičasom rozsudkom z júla 2015 rozvedené. Na bývanie prispieva matke sumou cca 180 eur mesačne, sčasti to doposiaľ hradil z úspor z práce z Nemecka pričom žiaden majetok väčšej hodnoty nevlastní a nemá už ani žiadne úspory. Navrhovateľ uviedol, že keď pracoval v Nemecku, jeho príjem za obdobie od 1. 1. 2014 do 30. 6. 2014 tam bol v hrubom vo výške 8.366,30 eur z a dostával tam aj prídavky na deti vo výške 775,- eur mesačne s tým, že ak sa situácia stabilizuje a bude sa dať, chcel by sa tam časom vrátiť pracovať. K pomerom odporkyne navrhovateľ uviedol, že táto síce tvrdí, že je bez príjmu a žije s jej priateľom, avšak podľa jeho vedomostí od augusta 2014 minimálne do konca januára 2015 pracovala v eskortnej službe v Košiciach, čo ale dokázať on nevie, i keď mali by o tom byť podklady vo vyšetrovacom spise o hľadom trestného konania proti odporkyňi pre zanedbanie povinnej výživy, ktorý on ale nenavrhuje vyžiadať a oboznámiť, nakoľko nechce aby sa to ďalej rozpitvávalo.

Odporkyňa na pojednávaní s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že prispievať navrhovateľovi na výživu nemá z čoho, lebo je nezamestnaná, bez príjmu, nepoberá ani dávku v hmotnej núdzi, preto už dva mesiace mešká aj s výživným ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu maloletých detí. Tvrdila, že zamestnaná by mala byť od 1. 12. 2015 v bufete v nemocnici v K. a v súčasnosti nemá prostriedky na platenie výživného. Vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že odkedy odišla zo spoločnej domácnosti s navrhovateľom, je nezamestnaná, nemá žiaden majetok väčšej hodnoty, pričom pôvodne bývala v K. ako bezdomovkyňa v garáži, v súčasnosti býva s priateľom v podnájme, ktorý v plnej výške hradí priateľ, nakoľko ona príjem nemá žiaden. Aj určené výživné na maloleté deti odporkyňa podľa jej výpovede hradila z peňazí, ktoré jej na to dával priateľ, pričom jej na výživnom vznikol dlh a bola odsúdená za zanedbanie povinnej výživy, kde jej bol uložený podmienený trest s povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe 2 rokov dlh na výživnom vo výške cez 1.000,-eur. K tvrdeniam navrhovateľa o práci v eskortnej službe sa odporkyňa vyjadriť odmietla.

Súd sa oboznámil s obsahom návrhu na začatie konania, vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom predložených listín a pripojených spisov Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5P/9/2015 a 3P/9/2015 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania manželstvo uzavreli dňa 19. 5. 2001, čo bolo zistené z ich sobášneho listu. V manželstve sa im narodili štyri deti, ktoré sú všetky maloleté, čo bolo preukázané navrhovateľom predloženými rodnými listami detí, pričom uznesením Okresného súdu Kežmarok zo dňa 2. 7. 2014 sp. zn. 5P/146/2014 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým boli maloleté deti účastníkov zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke - M.. Matka detí (tu odporkyňa) bola zaviazaná prispievať na výživu každého z nich sumou 27,13 eur mesačne a otec detí (tu navrhovateľ) bol zaviazaný prispievať na výživu každého z nich sumou 50,- eur mesačne. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, čo bolo zistené zo spisu 5P/146/2014 tvoriaceho súčasť oboznámeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3P/9/2015.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3P/9/2015 bolo ďalej zistené, že na základe návrhu navrhovateľa došlo k úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom tak, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 30. 4. 2015 č.k. 3P/9/2015-38 boli maloleté deti účastníkov zverené do osobnej starostlivosti otca (navrhovateľa) a matka detí (odporkyňa) bola zaviazaná počnúc dňom 1. 5. 2015

prispievať na ich výživu k rukám otca maloletých detí sumou spolu 160,- eur mesačne (po 30,- eur na mal. X. a Z. a po 50,- eur na mal. H. a X.). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. 5. 2015.

Z rozvodového spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5P/9/2015 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 16. 7. 2015 č.k. 5P/9/2015-42 bolo manželstvo účastníkov rozvedené, ich 4 maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľa a odporkyňa bola zaviazaná prispievať na ich výživu sumou spolu 160,- eur mesačne (po 30,- eur na mal. X. a po 50,- eur na mal. H.). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29. 7. 2015.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny K. zo dňa 1. 7. 2014 bolo zistené, že navrhovateľ odo dňa 1. 7. 2014 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pričom z potvrdenia na čl. 27 spisu vyplýva, že nepoberal dávku v nezamestnanosti. Od 1. 10. 2015 je zamestnaný ako správca telocvične na ZŠ X. kde jeho hrubá mzda je 385,- eur mesačne, čo bolo zistené z jeho výsluchu. Z jeho výsluchu bolo tiež zistené, že spolu s deťmi býva u svojej matky ktorej na bývanie prispieva sumou cca 180,- eur mesačne, pričom celkové mesačné výdavky na svoje štyri deti vyčíslil v podaní zo dňa 25. 2. 2015 sumou 880,- eur mesačne.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny K. zo dňa 7. 10. 2015 súd zistil, že odporkyňa odo dňa 7. 10. 2015 je zaradená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, podľa jej tvrdení na pojednávaní, aj predtým bola nezamestnaná a bez akéhokoľvek príjmu, zamestnať by sa mala od 1. 12. 2015 v bufete v nemocnici v K..

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Navrhovateľ manželské výživné žiadal priznať od 1. 1. 2015, pričom návrh bol súdu doručený a teda konanie začalo až dňa 16. 1. 2015. Vzhľadom na ust. § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine v zmysle ktorého možno výživné u plnoletých osôb priznať len odo dňa začatia konania je zrejmé, že vyhovieť návrhu v časti výživného za čas od 1. 1. 2015 do 15. 1. 2015 nebolo možné už z tohto dôvodu a v tejto časti preto návrh musel byť zamietnutý bez ďalšieho. Keďže návrhom bolo uplatnené manželské výživné, pričom manželstvo účastníkov, ako bolo uvedené vyššie bolo dňa 29. 7. 2015 právoplatne rozvedené, súd posudzoval dôvodnosť nároku navrhovateľa na manželské výživné za obdobie od začatia konania, teda od 16. 1. 2015 do rozvodu manželstva účastníkov, t.j. do 29. 7. 2015. Po posúdení dôvodnosti návrhu, na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh v konečnom dôsledku musí byť zamietnutý celý, a to z týchto dôvodov.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania boli manželia od 19. 5. 2001 do 29. 7. 2015. V spoločnej domácnosti nežili od 27. 5. 2014, kedy ju odporkyňa opustila a odišla žiť do Košíc, čo medzi účastníkmi nebolo sporné. Navrhovateľ v období za ktoré by bolo možné priznať manželské výživné bol nezamestnaný, mal len príležitostný príjem. Odporkyňa podľa jej tvrdení na pojednávaní bola tiež po celý čas odkedy opustila spoločnú domácnosť až doposiaľ nezamestnaná, bez príjmu s tým, že živil ju priateľ ktorý jej tiež dával prostriedky na úhradu výživného na deti, ku ktorému bola zaviazaná. Navrhovateľ tvrdenie odporkyne o tom, že po celý tento čas bola bez príjmu poprel a tvrdil, že odporkyňa od augusta 2014 minimálne do konca januára 2015 pracovala v eskortnej službe v Košiciach, ale že preukázať to, ako ani uviesť aký z toho mohla mať príjem nevie.

O určení manželského výživného súd rozhoduje za podmienky, ak jeden z manželov vyživovaciu povinnosť medzi manželmi si dobrovoľne sám neplní tak, aby ich životná úroveň bola v zásade rovnaká, pričom toto výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Keďže v súdnej veci by priznanie manželského výživného navrhovateľovi podľa názoru súdu nijako neodporovalo dobrým mravom (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine) pristúpil súd k skúmaniu kritéria životnej úrovne manželov a schopností, možností a majetkových pomerov odporkyne. Keďže konanie o určenie manželského výživného je návrhovým sporovým konaním, bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie splnenia zákonných podmienok na priznanie manželského výživného a takých schopností, možností a majetkových pomerov odporkyne, ktoré by umožňovali zaviazat' ju prispievať navrhovateľovi na výživu čo len časťou ním žiadanej sumy zaťažovalo navrhovateľa.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd konštatuje, že nemožno urobiť záver, žeby životná úroveň manželov nebola rovnaká a žeby schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporkyne umožňovali zaviazat' ju prispievať na výživu navrhovateľa. Súd nijako nespochybňuje nefahkú situáciu navrhovateľa a domácnosti, o ktorú sa musel snažiť postarať sám potom, čo ju odporkyňa opustila a starostlivosť o štyri maloleté deti účastníkov ostala na navrhovateľovi, resp. predtým na jeho matke. Ani samotná skutočnosť, že odporkyňa v rozhodnom období bola oficiálne nezamestnaná by bez ďalšieho nebola dôvodom na to, aby nemohla byť zaviazaná prispievať na výživu navrhovateľa, nakoľko odporkyňa netvrdila a nepreukázala žiadne také vážne, napr. zdravotné, či iné dôvody ktoré by jej neumožňovali sa zamestnať. Avšak aj po posúdení potenciality príjmov odporkyne, t.j. príjmov ktoré by mohla v rozhodnom období dosiahnuť ak by sa zamestnala musí súd konštatovať, že nie sú splnené zákonné podmienky na vyhoviecie návrhu čo i len v časti. Neboli preukázané také skutočné, či potenciálne príjmy odporkyne ktoré by ju umožňovali zaviazat' prispievať na výživu navrhovateľa tak, aby tým súčasne nebolo ohrozené plnenie vyživovacej povinnosti odporkyne k maloletým deťom účastníkov. Odporkyňa na základe predbežného opatrenia tunajšieho súdu zo dňa 2. 7. 2014 bola zaviazaná prispievať na výživu maloletých detí účastníkov sumou 27,13 eur mesačne na každé dieťa. Rozsudkom zo dňa 30. 4. 2015 bola potom zaviazaná prispievať na ich výživu ešte vyššou sumou, a to spolu 160,- eur mesačne na všetky deti a rovnakou sumou bola zaviazaná prispievať na výživu detí na čas po rozvedení manželstva rozvodovým rozsudkom. Nebolo medzi účastníkmi sporné, že odporkyňa vyživovaciu povinnosť voči deťom riadne neplnila, v dôsledku čoho bola aj odsúdená pre zanedbanie povinnej výživy s povinnosťou splatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške cez 1.000,- eur. Za takej situácie, keďže navrhovateľ nepreukázal, žeby schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporkyne umožňovali zaviazat' ju prispievať na výživu ešte aj jemu musel byť návrh na určenie manželského výživného zamietnutý. V súvislosti s tvrdením navrhovateľa o práci odporkyne v eskortnej službe súd uvádza, že toto mal za nepreukázané, keďže navrhovateľ dôkaz na také tvrdenie nepredložil a ani nežiadal aby súd vykonával dokazovanie na preukázanie tejto skutočnosti, preto súd musel vychádzať z tých dôkazov, ktoré mal k dispozícii a tie neumožňovali návrhu čo i len sčasti vyhovieť.

Podľa ust. § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vychádzajúc z platnej právnej úpravy občianskeho súdneho konania sa sporové veci na súdoch prejednávajú v zmysle zásady prejednacej a zásady kontradiktórnosti. Procesná zodpovednosť za zistenie skutkového stavu slúžiaceho v zmysle ust. § 153 ods. 1 O.s.p. pre rozhodnutie vo veci je predovšetkým na účastníkoch konania.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

V zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľ, hoci bol súdom niekoľkokrát poučený (v uznesení zo dňa 21. 1. 2015, a potom opakovane na pojednávaní) o dôkaznej povinnosti a o tom, že všetky dôkazy musia byť predložené alebo označené

najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na neskôr označené a predložené dôkazy sa prihliada len výnimočne za podmienok v § 205a O.s.p. nepredložil žiaden dôkaz a ani nenavrhol vykonať žiaden dôkaz na preukázanie jeho tvrdenia, že odporkyňa pracovala v eskortnej službe. Nepreukázal, a neuviedol ani aký príjem by tam mala mať. V konaní tak nebolo žiadnymi dôkazmi spochybnené tvrdenie odporkyne o jej nezamestnanosti a o tom, že je bez príjmu a majetku. Preto i keď treba prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľa, že jeho majetkové pomery sú nízke, pomery odporkyne tak ako boli preukázané sú v zásade rovnaké, okolnosti na strane odporkyne, ani jej schopnosti, možnosti a majetkové pomery nie sú také, aby umožňovali zaviazat' ju prispievať na výživu navrhovateľa bez toho aby bolo vážne ohrozené plnenie jej vyživovacej povinnosti voči deťom. Vo vzťahu k manželskému výživnému minimálna zákonná výška výživného (30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona) neplatí, táto platí iba pre vyživovacu povinnosť rodičov k deťom, nie však pre vyživovacu povinnosť medzi manželmi. Preto za situácie, keď odporkyňu niet z čoho zaviazat' prispievať navrhovateľovi na výživu, súdu neostávalo iné, než návrh o určenie manželského výživného v celom rozsahu zamietnuť.

V danom prípade neboli preukázané schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporkyne umožňujúce zaviazat' ju prispievať na výživu navrhovateľa, životná úroveň oboch manželov je v zásade rovnaká (§ 71 ods. 1 Zákona o rodine), na základe uvedeného preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. Návrh bol zamietnutý, navrhovateľovi preto náhradu trov konania priznať nemožno. Odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila, preto súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).